KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA

No.5., Vol.22., 15.května-May 15th, 1988.

Mike Filey:

The good doctors better T.O.

CENTRAL HOSPITAL

EST. 1957

333 Sherbourne Street, Toronto, M5A 2S5 Telephone 964-4111

Mrs.Míla Mulroney, wife of our Prime Minister, was recently the guest of honour during a presentation of Certificates of Canadian Citizenship in the new Civic Centre in Mississauga. From left:Mrs.Míla Mulroney,who is of Serbian descent, His Honour Citizenship Judge Kamal Akbarali, MVDr.Bob Horner,M.P. for Mississauga North, Don Blenkarn,M.P. for Mississauga South and Her Worship,Mayor of the City of Mississauga,Hazel McCallion. Mrs.Mulroney is opening a present from the City. A person,who was close to the scene claims,that when Mrs.Mulroney dropped a piece of wrapper, the Mayor was quick to pick it up and at this time informed the honoured guest from Ottawa, that the city has "Mississauga Clean City Committee" and the Mayor happens to be it´s honorary chairperson. /It has been confirmed, that Mrs.Hazel McCallion will again run for the Mayor´s chair this fall./

It almost goes without saying that our city is fortunate in having the services of numerous good hospitals close at hand. Most of the larger facilities like the Toronto General, Western, Sunnybrook, North York General and the like are well known to most citizens, but there are a number of smaller hospitals, although just as important to the well-being of our city's citizens, are less well-known because of their size. Take for example, Central Hospital on Sherbourne St.

Central Hospital is the creation of two brothers, Drs. Paul and John Rekai, who emigrated from their native Budapest, Hungary to Canada via Paris, France in 1950. Once the doctors had obtained government certification (not without difficulty), they were able to open a physicians' office at 219 St. Clair Ave. W. Here they began to provide a much needed medical service to the multitide of recently arrived new Torontonians, who had little or no knowledge of the English language. One can only imagine the concern and fear in the minds of those new arrivals, who had physical problems, yet were unable to converse with people who could help them.

Back to the Drs. Rekai. After just a few years in their small office on St. Clair, the boys (who made housecalls by streetcar) began making plans to open their own private hospital. Stretching their own financial resources to the limit with a $7,500 down payment, the brothers were able to purchase the CNIB's Clarkwood House at 331 Sherbourne St. (The CNIB was in the process of moving to Bayview Ave., at the time.) Almost $100,000 worth of modifications were then made to the 85-year-old house (most of the money lent by friends and believers). On May 15, 1957 the city's newest hospital, the 32-bed Central Hospital, was ready to serve the community.

Four years later, in 1961, a 40-bed addition was erected behind the old house. Not without strong emotional feelings, the Rekai brothers soon decided to relinquish their control, allowing work to start on a $4 million, 176-bed public hospital. The old Clarkwood House was demolished and a new, modern structure erected on the site. The new Central Hospital was officially opened on June 3, 1970, by the existing Premier John Robarts.

Today, with a medical staff totalling almost 300, Central Hospital can and does provide medical service and expertise in more than 35 languages. Recently, the new Drs. John and Paul Rekai Centre (the first multilingual nursing home in Canada), opened just north of the main hospital, adding another much needed service to our community. The inspiration and perspiration of the two Rekai brothers is just another example of how our city has been made even better, thanks to the hard work of our new Torontonians. As the hospital's motto claims, "a small spark has indeed become a flame.

"Toronto Sunday Sun"

Monica Janečková a Alain Sergent byli 7.května t.r. oddáni v civilní kapli nové radnice v Mississauga. Obřady vykonal Rev.Steve H.Petr z Mississauga. Nevěstu doprovodil k "oltáři" její otec - vydavatel t.l. a ženicha jeho dědeček, p. Maurice Gander,81, ze Švýcar,který zastupoval celou ženichovu rodinu ve Francii a ve Švýcarsku. Ceremonie v kapli a recepce na Atwater Ave.,Mississauga,se účastnilo i několik desítek našich krajanů. Na snímku je vidět,že poslední řada drží vlajku Spojených národů,zatímco řada prostřední se postarala - zleva - o vlajku československou,kanadskou a francouzskou. Přejeme novomanželům,kteří budou žít v Kanadě, mnoho štěstí do budoucna!

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Sergent-Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 15:00*
Zámoří lodí ...	*$ 17:00*
Zámoří letecky ...	*$ 20:00*

Upřímné blahopřání

Dne 4.června t. r. oslaví v Ottawě své 80.narozeniny JUDr. Karel Bála. Známý pražský advokát, nadšený milovník přírody a skaut, obětavý krajanský pracovník, člen Zemské organizace Čs.sociální demokracie atd. Před válkou byl ve vedení čs.vysokoškoláků, za války sloužil v Anglii v čs.zahraniční armádě a byl u Dunkirku zraněn. Po válce se stal obchodním attaché na čs.velvyslanectví v Ottawě /kde jeho šéfem byl František Němec, jeho přítel/. Po únoru 48 veškerý personál, až na vrátného resignoval a zůstal v Kanadě. Dr.Karel Bála pracoval celou řadu let v centrále firmy Aluminum Co. of Canada, kde dosáhl významného postavení a kde byl pro svou povahu a pracovitost velmi oblíben. Zatímco v zimních měsících žil v Ottawě a někdy na Floridě, letní měsíce trávil ve své residenci v provincii Quebeck, nedaleko Sutton, kde se pod jeho vedením postupně soustředila kolonie našich.

O paní učitelce Kálalové je známo, že se nerada fotografuje.. A přece máme v našem archívu obrázek z otevření kat.kostela na Bloor St.W. před lety. Oslavila 8. března t.r. své 80. narozeniny. Pochází z Horaždovic, kde její otec byl lesníkem na panství Schwarzenberků. Doma i za hranicemi zasvětila svůj život mládeži. V Torontě vyučovala po celou řadu let naše děti v rámci Čs.doplňovací školy v bývalé Masarykově hale i jinde. Hluboce věřící byla také aktovní ve farnosti sv.Václava a účastnila se mnohých kulturních podniků. K významnému životnímu jubileu jí od srdce gratulujeme!

Jinou jubilantkou je paní Jiřina Kubánková, která žije ve Viktorii, BC. Oslaví své 80.narozeniny dne 2.června tr. Doma byla učitelkou v Litoměřicích, za války pomáhala vězňům v Terezíně a byla zatčena Gestapem a poslána do Ravensbrücku, kde poznala dr.Miladu Horákovou a A.Kvapilovou. Po únoru 48 odešla do Norska a v r.1951 emigrovala do Kanady. Z Chicoutimi se přestěhovala do Montreálu a osamostatnila se jako dámská krejčová. Měla srdce ze zlata a byla vždy ochotná pomoci jiným, když bylo zapotřebí. Její literární zájmy, hlavně poesie, ji vedly k členství v montrealské skupině Společnosti pro vědy a umění. Ač žije v Britské Kolumbii, srdce a přátele zanechala v Montreálu, kam čas od času s býv.pražským cukrářským mistrem M.Tomanem z Ostrovní ul.-ráda zajíždí. Gratulujem!

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR NA MASARYKTOWNU

Masaryk Memorial Institute Inc. ve spolupráci s Masarykovou školou pořádají v letošním roce opět letní tábor pro děti na Masaryktownu. Cena pobytu: $120 za turnus.

Sociálně slabší rodiny a rodiny nově přichozích mohou pro děti obdržet od MMI slevu.

Po děti, které si rodiče pro velkou vzdálenost mezi dvěma turnusy nemohou vyzvednout, je možnost, aby děti zůstaly přes víkend na táboře za zvláštní příplatek. Prosíme zájemce, aby v co nejkratší době zaslali přihlášku do kanceláře MMI (450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1). Poplatek za pobyt v táboře můžete zaslat současně s přihláškou nebo jej vyrovnat nejpozději týden před nástupem vašeho dítěte (dětí) do tábora.

Po obdržení přihlášky Vám okamžitě zašleme podrobné propozice letního tábora.

Pro další informace můžete volat tel.číslo: (416) 439-4354

PŘIHLÁŠKA DO TÁBORA

Jméno .....
Věk ..... Chlapec ..... Dívka .....
Adresa .....
Město .....Pošt.kód .....
Tel.domů.....
do zaměstnání rodičů .....

- ❑ I. turnus: 3. - 9. července 1988
- ❑ II. turnus: 10. - 16. července 1988
- ❑ III. turnus: 17. - 23. července 1988.

(Zašrtněte, kterého turnusu-turnusů se Vaše dítě zúčastní.)

Nástup: neděle večer, konec pobytu : sobota ráno.

- ❑ víkend 9.-10. července
- ❑ víkend 16.-17 července

(Pokud nenapíšete, že Vaše dítě zůstane na táboře přes víkend, počítáme s tím, že si jej v sobotu ráno na víkend odvezete domů.)

Cena E. Hostovského za rok 1987

Literární cena Egona Hostovského za nejlepší prózu v českém roce byla udělena Jaroslavu Putíkovi za knihu *Muž s břitvou*, kterou vydalo nakladatelství Index v Kolíně nad Rýnem. Tato cena se uděluje knihám, které jsou psány buď česky nebo slovensky a nemohou vyjít v Československu.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Vltavou křtěný krajan Ota Šindelář žije se svou paní Dagmar v Niagara Falls, Ont., asi 10 minut pěšky od vodopádů. Někteří z nás o něm vědí, že na počátku 60.let hrál v několika čs.filmech plavčíka z Podskalí. Není proto divu, že si menší přístavbu ke své residenci naplánoval jako kapitánskou kajutu na vltavské lodi.. A na těch vratech u garáže stále pluje pěkná plachetnice. Paní Dagmar Šindelářová s úspěchem složila všechny zkoušky jako masérka a uvažuje o otevření vlastního podniku. Na obrázku je "borec" Ota Šindelář s paní H.Janečkovou.

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Otevřeno:
Pondělí, čtvrtek, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

kultura

V rámci výměny na kulturním poli mezi Kanadou a Československem dlel v Niagara-on-the-Lake,Ont. ve dnech 7.až 14. května t.r. vedoucí útvaru divadelních výprav v Národním divadle v Praze,Václav Mikule,na obrázku vlevo. Vedle něho je jeho protějšek ze Shaw Festival Theatre,p.Cameron Porteous. Přes paní Judi Chambers jsme se dověděli,jak k pozvání do Kanady došlo:

V roce 1987 se v Praze konala úspěšná Světová výstava scénografie, tzv.Pražské Quadriendle /jako slety se tato výstava koná každé 4 roky/. Pan C.Porteous byl členem kanadské delegace; seznámil se s provozem Národního divadla a shledal,že je řada podobností a problémů. Po návratu do Kanady,p.Porteous doporučil vedení Shaw Festival Theatre,resp. Akademii při tomto divadle,aby p.Mikule byl pozván jako přednášející pro mladé kanadské herce,producenty a návrháře. /Při lekcích tlumočil p.P.Peřina z Halifaxu,NS./ Shaw Festival vydal při té příležitosti historickou črtu o Národním divadle a o všech produkcích her G.B.Shaw-a. Sestavil ji p.Dan Laurence. Tak jsme se dověděli,že díla slavného anglického autora bylu uvedeny v Praze zásluhou Karla Muška,který některé hry také přeložil. První produkcí byla hra "You never can tell"v r.1906. Za Muškovy éry v ND se tam hrálo celkem 7 her a 6 dalších na jiné scéně. Tisková zpráva se zmiňuje,že Shaw se znal osobně s prvním presidentem ČSR,Tomášem G.Masarykem,a s jeho synem Janem. Také s Karlem Čapkem. Nejznámější malbou angl.autora bylo dílo Adolfa Hoffmeistra. /Shaw nikdy v ČSR nebyl,ač navštívil Rusko a Jugoslávii./

Václav Mikule se narodil v Písku,kde také vychodil střední školu. Pak studoval v Praze na divadelní fakultě AMU. V Národním divadle se stará o dekorace,kostýmy,masky,příp.jiné efekty nutné při produkci. V Národním pracoval asi 8 let. Při besedách v Kanadě p.Mikule vysvětlil,že dnešní Národní divadlo v Praze se skládá vlastně z pěti jednotek: historická budova divadla, Smetanovo divadlo /býv. Velká opera/, Tylovo divadlo /býv.Stavovské/, Nová Scéna a Laterna Magica. Na mezinárodním poli je p.Mikule uznáván za zkušeného odborníka moderní scénické techniky. Jeho posluchače v Niagara-on-the-Lake zaujala zejména ta část jeho přednášky, v níž se zabýval rekonstrukcí a modernizací historických divadelních budov. Tyto rekonstrukce probíhají nyní na různých místech Československa a při tom se berou v úvahu všechny zkušenosti získané při nedávné přestavbě pražského Národního divadla - české "Zlaté kaplíčky". Pan Mikule se také posluchačům zmínil,že v jeho útvaru při ND je zaměstnáno na 200 osob,zatímco útvar architektů při ND má nyní - za vedení ak.architekta Mirka Řepy - zatím asi 25 osob. MJ

Pojištění je věc důvěry
28 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou
SUN LIFE OF CANADA
VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative
Tel.: 232-1620
50 Aberfoyle Cr., Suite 400 (Proti Islington Station.)
Toronto, Ont., M8X 2W4

Blahopřejeme

Obětavá krajanská kulturní pracovnice,paní Marie A.Morelová, oslaví v Don Mills, Ont. dne 19.května t.r. své 80.narozeniny. Oslava na počest jubilantky bude večer před tím, v bytě její dcery Eleonory. Byla po mnoho let iniciátorkou mnoha výborných kulturních podniků v Torontě; většinou ve spolupráci s Dámským odborem při Čs.sdružení. Namátkou lze jmenovat Večer Seifertovy poesie a zdařilou oslavu 70.narozenin prof.Oskara Morawetze. K významnému životnímu jubileu jí blahopřejeme!

JEDNOU VĚTOU V záp.Německu vyšla kniha "To byl Sokol",z pera býv.náčelnice Čs.Obce Sokolské,Marie Provazníkové. Je to významný dokument,který ukazuje, jak moderní historie našeho národa je protkána sokolskou službou vlasti. Knihu lze objednat zasláním DM 24 na adresu:"České Slovo",Postfach 86 06 04,8000 München 86,West Germany.-- Přírůstky do naší knihovny-Z.Tichá:"Jak staří Čechové poznávali svět",325 stran; Major-Gen.Wm.Harding:"The Horses of the World",z r.1923,120 stran; H.Butcher:"Tři roky s Eisenhowerem",2 díly,celkem 781 stran; B.MacDonald: "Soviet Military Challenge".

Jak zemřel ve skutečnosti dědic českého království Ladislav Pohrobek?

Praha. — Dosud se někdy tvrdilo, že před 531 roky Jiří z Poděbrad dal otrávit arsenikem či rtutí tehdejšího 17-letého dědice českého trůnu Ladislava Pohrobka. Tuto domněnku vyvolaly dvě skutečnosti: jednak právě v té době existovaly mocné politické spory a intriky mezi Jiřím z Poděbrad a jeho rakouským a maďarským poradcem, kteří společně vládli za nezletilého chlapce, dokud by nebyl plnoletým; jednak jeden den po jídle Pohrobek náhle pocítil silné žaludeční bolesti a tehdy už jeho lékaři vyslovili podezření, že byl otráven. Dávali mu léky pro zvracení, pouštěli mu žilou „otrávenou krev", jak se domnívali, avšak on pocit'oval silné bolesti až do rána. Tehdy ještě při vědomí předal vladařskou moc Jiřímu z Poděbrad. Na jeho tváři se pak objevily malé rudé skvrny, které se rychle rozšiřovaly, až celé jeho tělo bylo rudé jakoby opařené; pak zčernalo a chlapec zemřel. Tak vzniklo podezření, že Jiří z Poděbrad dal chlapce otrávit. Nyní však vědci pražského Národního musea pod vedením profesora Dr Emanuela Vlčka po celoročním analytickém studiu kostry Ladislava Pohrobka, který byl pohřben v kryptě chramu Sv. Víta, dospěli k jinému závěru: chlapec zemřel následkem leukemie mladistvých, Jiří z Poděbrad jej tedy neotrávil. Chlapcovy kosti totiž ukazují, že byl nemocen už několik měsíců před svou smrtí.

OTEC DR. JOSEF ZVĚŘINA, BÝV. VĚZEŇ KOMUNISTICKÉHO REŽIMU A SIGNATÁŘ „CHARTY 77" PÍŠE DR. GUSTÁVU HUSÁKOVI

Pane prezidente.

Nemohu mlčet, když už i krev teče. Nikde není ani elementární cit pro pravdu a spravedlnost, nikde ani stín odpovědnosti. To, čeho se dopouštějí státní orgány proti věřícím nemá u nás od dob temna padesátých a šedesátých let analogii. Záhadné bestiální vraždy kněží nejsou a patrně nebudou vyšetřeny. Autentické hlasy věřícího lidu jsou důsledně přezírány. Staré bolesti a rány, na které nelze zapomenout, dokud nebudou odčiněny, stále zejí před očima celého světa. Ale režim toho nedbá. Co skutečně církev žije, pač má právo a žádá, se ukázalo mnohokráte. Byl tu Velehrad, velké pouti na Slovensku, je to Petice, podepsaná více než čtyřistatřiceti tisíci občany, byla to pout' u Sv. Víta 6. března tohoto roku. Nyní je tu neslýchaným způsobem potlačena tichá manifestace nejméně dvou tisíc věřících v Bratislavě 25. března tohoto roku. Ta je špiněna, překrucována, hanobena, podezírána a násilím umlčena.

Je neuvěřitelné a směšné a tohoto státu nedůstojné, když kvůli pouti u Sv. Víta byla zmobilizována policie uniformovaná i neuniformovaná, milice, pražské nemocnice, dokonce i protialkoholické stanice pod stupidní záminkou, že přijede papež a cituji z přípisu do nemocnice: „aby posvětil kostel a vysvětil Anežku, že se čeká kolem čtyřista tisíc římských katolíků a nepokoje."

Byly vymýšleny různé dopravní překážky. Může tak jednat pokroková vláda lidu? To vše zahrnuje náboženská svoboda? Jaká informovanost sdělovacích prostředků! Proti manifestaci v Bratislavě chrlila propaganda pomluvy a lži, horší než vodní děla do tichých věřících. Vztah mezi církví a státem upravovaly obušky, hasiči stříkačkami, metaři svými vozy, pohotovostní oddíly se psy a samopaly.

Krev a bití dělníků při jejich dávných demonstracích se připomíná jako nesmazatelná hanba tehdejší vlády. Co řekne přítomnost a budoucnost této vládě?

Tisk mluví, že to bylo dílo nelegálních struktur. Naproti tomu současně tvrdí, že to bylo dílo jedince. Zpráva ČTK ze 26. března říká, že šlo o pokus zneužití náboženského cítění, neboť tu jde o pravou a pravdivou náboženskou svobodu, o obsazení biskupských stolců řádnými osobami a o lidská práva. Může toto narušit vztahy církve a socialistického státu? Není opak pravdou? Cituji ČTK: „Drtivá většina respektuje stanovisko církevních hodnostářů." Je-li míněn kardinál Tomášek, arcibiskup pražský a český metropolita, pak to souhlasí. Jsou-li míněni ti, kteří se ve sdělovacích prostředcích uvádějí jako představitelé, pak není nikomu tajno, že je drtivá většina věřících nerespektuje. Respektování práv věřících a mezinárodních úmluv, které zaručují širší náboženskou svobodu, je ze strany moci velmi pochybné, ne-li v křiklavém rozporu.

S pravidelnou vytrvalostí a směšnou tvrdohlavostí se opakuje tvrzení, že v pozadí stojí zahraniční reakce, imperialistické síly a určité kruhy Vatikánu. Není proto ani jeden konkrétní dokument, nějaká zachycená instrukce nebo nařízení, které by něco takového nařizovaly nebo zařizovaly.

Byl jste pane prezidente, s námi na Mírově a v Leopoldově. Stejná obvinění byla tehdy vznášena proti nám, podobná proti Vám. Nemáte moc, abyste těmto vymyslům učinil konec? Nepoškozuje tak nemožná propaganda dobrou pověst Vaši, zdejších úřadů a státních představitelů před světovou veřejností? Ti nevinní a stateční lidé, kteří v Bratislavě byli pomlouváni, zatýkáni, rozháněni a týráni, mluví jménem jedné jediné struktury, jménem nás, katolické církve, jejímiž jsou členy. A mají jedinou inspiraci, tu vnitřní. Svou víru a svědomí.

Naléhavě Vás, pane prezidente, žádám jako hlavu státu, abyste přispěl k uzdravění toho, co je shnilé ve státě dánském.

Josef Zvěřina
Praha 29. března 1988

Sdružení přátel letců
Box 25, Station "A"
Mississauga, Ont.
L5A 2Y9, Canada.

Posíláme do Anglie naši upřímnou gratulaci k 75.narozeninám Jaromírovi Grygarovi, který pochází z Petřvaldu /těšínské Slezsko/. Očekává všechno členstvo místního malířského kruhu v Pencoed, Mid.Glam., hlavně dámy. Oslava bude 22.5.88.-- Z Petřvaldu pocházel také gen.let.K.Vicherek a jeho rodina. Jeho bratr byl naddůlním na jámě Pokrok.-- Paní Wilma Worth-Kudla se ozvala z N.Zélandu: její manžel není mezi živými.--V dubnovém čísle římských "Listů" je zajímavý článek "Masarykova rodina" a v něm je kapitola o vnucích TGM, Herbertovi a Leonardovi Revilliodových.-- Letoun "Zlín XII", immatrikulovaný F-AQII, výr.čísla 194, který byl prodán do Francie v r.1938 /s 25ti dalšími/, je na prodej asi za 40.000 ffrs. Přes AD byl na tuto možnost koupě upozorněn p.Tomáš Bata. Byl to výborný letoun před válkou a bylo by pěkné, kdyby se octl na podstavci v Batawě, jako důkaz zdatnosti firmy nejen v oboru výroby bot.--Josef Komínek se zabil 8.6.41 při nízkém létání, byl původně pochován v Roystonu, pak převezen do Brookwood. Má na kontě 3 Němce.--Po dr.J.Gellnerovi, DFC, se redaktorem revue "Canadian Defence" stal LCol.John Marteinson. --B.Vaverka přežil havárii Whitley 9. 3.42, ale přišel o život při havárii Liberátora při návratu domů v říjnu 45. Letoun odvážel asi 20 našich lidí z Londýna do Prahy.--Zdeněk Šedivý je stále v nemocnici v Adelaide/Austrálie/.--Bob Velvarský nám sdělil, že znal dobře Milana Malého, protože s ním a třemi dalšími utekl z koncentráku u Kaselu. Jen 3 se dostali přes Alpy do Jugoslávie /Velvarský, Malý a Kudla z Brna/. Kudla později padl ve Francii při pokusu zachránit sestřeleného angl. letce. Milan Malý byl po válce u ČSA. Bob by s ním rád navázal kontakt, pokud žije..--Byt kpt.K.Pospíchala byl vykraden, zatímco byl z Londýna pryč, na dovolené v záp.Evropě.--Vzpomínky M.Liškutína "Challenge in the Air" budou mít 230 stran, 96 fotografií a budou stát $13:95. Vydává je nakl.Wm.Kimber.-- Franta Prček byl v 50.letech pplk. a pracoval jako šéfredaktor "Obrany Lidu". Před válkou byl strojvůdcem a Škodovka jej poslala do Persie. Pak působil krátce v Osvobozeném divadle, ale jen jako Golem, protože byl 190 cm. Podle všeho v Praze zemřel. V "Obraně Lidu" byl také býv.RAF příslušník Fr. Kejik z Brna. Byl propuštěn z čs.letectva v r.1951 jako alkoholik a zemřel v r.1971 na rakovinu jater.--M.Liškutín bude přednášet o čs.letcích za 2. války na Svět.kongresu SVU ve Washingtonu na podzim t.r.--Josef Sůsa, býv. POW, zemřel v Plzni 4.3.88 ve věku 74 let.--V Moskvě zemřel Kim Philby, agent sovětské zpravodajské služby od 30.let. Za války byl šéfem angl.proti-špionážní služby SIS na Iberském poloostrově a soudí se, že mohl mít prst v sabotáži Prchalova Liberátora s gen.Sikorským v červenci 1943. --V klatovském krematoriu byl 19.4.spálen pplk.let. Josef Hubáček, poslední ze slavné trojice akrobatů.--V Brně zemřeli kpt. Fr.Burda od 310. a npor.Ludvík Němec od 311.--Pí Marie Thomas /ex ATS/hledá B.Kašného a R.Čagánka z RAF stanice Manston-Kent v r.45.--Mjr.Karel Šeda, noční stíhač 68.angl.peruti slaví letos "80".--Láďa Světlík je na návštěvě u Víta Angettera v USA. Ten do posledního písmene souhlasil s kritikou Šikla knihy dr.Šmoldase.-- Krásné fotografie z Brookwoodu jsme do archívu dostali od paní Dolly Prchalové z USA. Slíbila, že pomůže při uskutečnění Velkého sjezdu v Anglii v r.1990.

/V.Fischl: HOVORY S JANEM MASARYKEM/

Jen jednou se mnou Jan Masaryk mluvil o svém náboženství. Vraceli jsme se z vojenského hřbitova, kde toho odpoledne pohřbívali čtyři české letce, kteří zahynuli v bojích nad Anglií. Dva z nich byli katolíci, dva protestanti. Katolický a evangelický kněz mluvili nad jejich hrobem. Uhořeli i s letadlem a vše, co po nich zůstalo, byl jejich popel.

"Chudáčkové, té hromádce popela to musí být návarně jedno, jestli nad ním kůže naposled farář, pastor, rabín nebo lama. Tady spolu církve zápasejí ne volném stylu a pak přijde zubatá, položí před ně hromádku popele a nikdo nemůže říct: Tahle část popele je katolická, tahle židovská a tahle presbyteriánská... Víte, já věřím na Toho nahoře. Ale na církve. Moc mi připomínají politické partaje. Každá hlásá, že je samospasitelná. Já mám svoje náboženství. Možná, že by nebylo dobré pro druhé, ale pro mně je dobré."

To je vše, co vím o Masarykově náboženství. Neptal jsem se, v co vlastně věří. Cítil jsem, že mi řekl vše, co chtěl říci. Vím jen, že jeho Bůh byl Bůh shovívavý, trpělivý, odpouštějící - ale ne odpouštějící všechno - který chtěl po lidech jen to, aby se měli navzájem rádi.

Kpt. let. Adolf Pitr-Bartoň

MÁ ČINNOST V DOBĚ OKUPACE (1939-1942)

Ediční poznámka Ivana Sviták:

Kapitán letectva Adolf Pitr-Bartoň napsal tento článek v létě 1945 na Hukvaldech po svém návratu z koncentračního tábora a dal kopii svému strýci, mému otci Ing. Jaroslavu Svitákovi, z jehož archivu pochází zde otištěný text. Věra Maloušková, často zmiňovaná v textu, byla za války snoubenkou bratrance Ady, pak jeho manželkou a žije dnes v Praze. Text není datován a přílohy v kopii chybějí. Další dokumenty, vztahující se k odbojové činnosti Adolfa Pitr-Bartoně a k jeho dalšímu věznění v padesátých letech, byly sepsány v létě 1966 na Hukvaldech a pak použity v rehabilitačním řízení. Tyto dokumenty zatím nemám, protože byly zabaveny v mém pražském bytě.

Berkeley, 14. července 1987

K 1. březnu 1939 jsem byl propuštěn z vojenské činné služby jako podporučík letectva. Příliv našich lidí ze zabraného pohraničí a Slovenska byl tak velký, že na slušné umístění nebyly vyhlídky. Zabýval jsem se myšlenkou, že přejdu hranice. Kamarád z letky, u které jsme společně sloužili, ppor. let. Vilém Konštatský, u mne nocoval poslední den před tím, než odešel do zahraničí; za války byl sestřelen nad mořem. Připravoval jsem se rovněž na odchod. Sdělil jsem svůj záměr se svým strýcem, plk. let. Otakarem Svitákem, generálem in memoriam (stalo se srpnu 1942 v Berlíně), který ještě pracoval v likvidujícím ministerstvu národní obrany. Po rozhovoru s ním — byl již v plné ilegální činnosti — jsem se rozhodl zatím zůstat a pracovat zde, na našem území.

Mezi dalšími letci odcházel npor. v zál. Václav Čermák. Získal jsem od něho potřebné informace o postupu při přecházení hranic. Naše společná známá, Věra Maloušková, kryla Čermáka cestou na moravsko-slovenské hranice. Byli dohodnuti vydávat se za snoubence. Vlaky již byly prohlíženy, hlavně směrem na Vlára, a cestující musili sdělit cíl a účel cesty. Přinesla mi zprávy o dalších spojkách přes hranice slovensko-maďarské. Použil jsem těchto zpráv pro známé, hlavně z vojenské služby a studentských let. Přechovával jsem tyto dokumenty v bytě své matky. Od strýce, plk. let. O. Svitáka, přišel npor. let. Procházka, aby se mnou projednal umožnění cesty přes hranice pěti dalším letcům. Mezi tím telefonoval npor. Čermák z Hodonína Věru Malouškovou. Žádal ji, aby přijela. To znamenalo, že něco není v pořádku. Měl už být za hranicemi. Maloušková se vrátila se zprávou, že se ani něco stalo. Do Hodonína jim měly být doručeny doklady, falšované u nás jako vydané francouzským vyslanectvím ve Varšavě. Na maďarském území se držitelé těchto dokladů vydávali za francouzské běžence z Polska. Tuto moravskou linku dirigoval Rambousek (Vráblík), který měl obchod slaměnými potřebami (Brno, Pekařská ulice), čímž kryl svou činnost. Když jsem zjistil, že obchod je v prodejní době zavřen mříží, snažil jsem se najít nějaký kontakt na další spojku. Zjistil jsem adresu Rambouskovy snoubenky a s tou si Maloušková telefonicky umluvila schůzku. Neznaly se. Maloušková - krycím jménem Valentová — byla pohotová a přišla se sdělením, že Rambousek prchl na varování svého bratra, který byl vězněn na Špilberku. Rambousek zanechal heslo a adresu svého zástupce, vedoucího úvěrové kanceláře v Brně (Zámečnická ulice?). Ten se však již také skrýval a ke schůzce projevil nedůvěru. Teprve heslo, které mu Maloušková nechala napsané v dopise, jej přimělo, aby se vrátil do bytu. Informoval ji, kde najde tiskopisy na žádané dokumenty — ve spižírně Rambouskovy snoubenky. Je možné, že ona sama o nich nevěděla. Mezi dokumenty byl i tiskopis s originálním podpisem. Byl napodoben, tiskopisy vyplněny francouzskými jmény, Maloušková je odvezla a navázala tak linku do Hodonína-Rohatce. Byl již snih a přecházející přes hranice se kryli bílými prostěradly. Další spojení na Holíč (na slovenskou stranu) obstarával řídící učitel Šelepa z Rohatce, který byl později zatčen a ve vězení snad zemřel. Další směr byl přes Slovensko, na Čeklís, kde čekala další spojka, která převáděla přes maďarské hranice. Čermák ještě vzkázal po Malouškové heslo a adresu na pražskou linku, které získal od pražské spojky v Hodoníně, když vytušil, že moravská cesta není v pořádku.

Zatím jsem v mateřině bytě přechovával opět tři studenty, kteří chtěli přejít hranice. Rambouskův nástupce ze Zámečnické ulice zatím ztratil důvěru v možnost přechodu a radil, aby se staré cesty nepoužívalo. Později byl zatčen stejně jako Rambouskova snoubenka. Chtěli jsme navázat na pražskou linku. Věra Maloušková jela do Prahy (Praha II, Štefanikovo náměstí, dům semenářství Bahlsen?) a já ji pověřil návštěvou svého strýce, plukovníka Svitáka. Nepřinesla však dobré zprávy. V Praze byl rovněž chaos, neboť hlídky na hranici tzv. protektorátu byly zesíleny.

Z Hodonína přijel strážmistr Chaloupka — pocházel odněkud z Čech. Dostal se z rukou gestapa; byl chycen na slovensko-maďarských hranicích s npor. Čermákem, kpt. Koubkem (?) a manžely Barnetovými. V Čeklísu je měla čekat spojka, která je měla převést přes hranice na maďarskou stranu. Spojka je nečekala a přecházející narazili na slovenskou stráž, která je vydala gestapu. Strážmistr Chaloupka vyprávěl, že ho gestapo chytlo už jednou a že se mu podařilo utéci. Byl vypraven pražskou cestou, která pro francouzské vyslanectví v Maďarsku dávala jako průkaz papírovou desetikorunu určité série. Když je Slováci chytili na hranicích, dovezli je do Bratislavy a předali gestapu. To však nevědělo, že byli dopraveni z Čeklísu. Gestapáci byli podplaceni zlatem a odvezli je do věznice v Hodoníně. Manželé Barnetovi byli na základě falešných údajů starosty z Holíče, který je prohlásil za tamní příslušníky, posláni postrkem do Holíče. Hned na to přešli zpět na Moravu. Protože byli hledáni gestapem, zdržovali se pak v bytě mé matky a Věry Malouškové nepřetržitě asi půl roku až do konce války. Strážmistr Chaloupka, který simuloval a předstíral, že je slabomyslný Slovák, byl hodonínským gestapem propuštěn jako slovenský státní příslušník (padl snad v Praze na barikádě). Za několik dnů na to přišel z Hodonína dopis od npor. Čermáka, propašovaný z vězení. Žádal, aby tam někdo zajel, přivezl peníze a přišel v určitou hodinu za věznicí do dvora. Po úvaze, že se třeba jedná o úplatek, jsem se rozhodl riskovat a po upozornění, že je třeba jednat opatrně, jsem vypravil Věru Malouškovou do Hodonína. Tam vyhledala spolupracovníka řídícího učitele Šelepy, Ing. Kalibu (zaměstnance Zádruhy), jak jí bylo naznačeno. Za věznicí šli společně. Trvalo dost dlouho, než se otevřela okna při obvyklém větrání. V oknech se objevily hlavy politických vězňů. Až na dva všichni mlčeli. Kpt. Koubek (?) vzkazuje do Prahy do hotelu Merkur (?)panu (?), aby přestali užívat cestu, kterou jej poslali. Říká: „Je to hotová sebevražda". Čermák vzkazuje totéž pro moravskou linku. Peníze potřebovali k podplácení, aby dostali více chleba. Maloušková se vrátila v noci a hned ráno telefonovala Ing. Kalibovi. Dostala však zprávu, že jej asi před hodinou odvedli dva pánové. Vycházelo z toho jasně, že šlo o gestapo. Ing. Kaliba byl pak vězněn jeden až dva roky. Po této zprávě jsme se oba vzdálili ze svých bytů. Po prvé jsem se na několik týdnů uchýlil do ilegality.

Během této doby, někdy na podzim roku 1939, jsem se potkal se svým kamarádem z vojny, ppor. let. v zál. Jindřichem Velinským, učitelem. Projevil zájem o všechny novinky a události. Během několika dní mě navštívil v bytě a po kratším rozhovoru mi sdělil účel své návštěvy. Měl za úkol vybudovat zpravodajskou síť pro informování našich politických předáků v cizině a sbírat zprávy ze všech oborů. Předpokládal, že jako bývalý posluchač techniky budu mít větší možnost vybudovat zpravodajskou síť, zejména ve zbrojařských podnicích. Když jsem přislíbil spolupráci, předal mi různé instrukce. Začal jsem budovat svou vlastní zpravodajskou skupinu. Vyhledával jsem hlavně kamarády ze studií, kteří byli vesměs zaměstnáni ve zbrojním průmyslu. Zprávy, které jsem takto získával (politické i hospodářské), jsem sděloval Velinskému. Postupně jsem si vytvořil zpravodajské buňky v různých odvětvích průmyslu, v oborech, které měly cokoli společného s válkou. Pokud to šlo, hleděl jsem získat v témže podniku dva i více zpravodajů, kvůli kontrole zpráv.

Za nějaký čas jsem se v bytě Jindřicha Velinského seznámil s Jaroslavem Makovcem, který pracoval jako kurýr mezi pražským a brněnským vedením. Velinský mě Makovcovi představil jako svého zástupce. Při svých schůzkách s Velinským jsem náhodou zjistil, že se velmi často stýká s prof. Dr. Grňou. Na mou otázku mi potvrdil, že je členem moravského vedení. Později, snad na podzim roku 1940, mě Velinský vyzval, abych přišel na brněnské nádraží, kde mě pod jménem Petrovský představil nějakému pánovi, kterého tituloval „doktor Čermák". Tento se proti titulu „doktor" ohradil. Z pozdějších rozhovorů jsem se dozvěděl, že je jedním z vedoucích členů ilegální organizace a z korespondence u J. Velinského jsem zjistil, že si nechává říkat také Vyskočil. Velinský adresoval korespondenci do Prahy, Strossmayerovo náměstí, nebo také na jméno Karel Ungr. Po svém zatčení jsem „Čermáka" poznal na předložené fotografii, označené jménem Dr. Karel Bondy. Velinský sám se představil jménem Vlasák. Po seznámení nás opustil. Dr. Karel Bondy si vyžádal slib spolupráce a mlčení. Sdělil mi účel našeho seznámení. Chtěl získat někoho, kdo by samostatně pracoval pro případ, že by Velinský byl mimo Brno. Dr. Bondy usuzoval, že válka bude dlouhá a že se proti Němcům dá pracovat jen sabotážemi, zpravodajstvím a protipropagandou. Sabotáže se

Pokračování příště.

O vojácích

Tříčlenná delegace čs. legionářů z Kanady se účastnila výroční Valné hromady Čs.Obce legionářské v Anglii,mezi nimi Vlad.Dufek z Toronta a Matěj Koutný z Peterborough,Ont. Byl tam také mjr.gšt.Miloš Knorr z NY a Jiří Opočenský z Paříže.--Dr.L. Rozbořil napsal v chicagském "Hlasu národa" pietní vzpomínku na MVDr.gen.Mikuláše Ferjenčíka a jeho paní Milušku,u příležitosti uložení jejich popela v mausoleu Českého národního hřbitova.--Dověděli jsme se,že velitel illegální skupiny "Trávnice" za války,po válce přijal jméno Trávnický.Jeho osudy jsou neznámé,ale současný režim existenci "Trávnice" jako podzemní organizace proti nacistům neuznává.. Proč?---Švejkovský typ na Středním východě se jmenoval Tonda Hořčička.--Pí Zdenka Pollaková oslavila Velikonoce na řeckém ostrůvku Patmos,kde v r.93-95 napsal sv.Jan-theolog svou Apokalypsu.--Doma byly zveřejněny po prvé podrobnosti o tom,jak naši lidé /zvláště dr.Felix Mann,por.Mir.Medal a automechanik E.Zoldner/ pašovali dynamit škpt.V.Morávkovi a jeho pražské skupině. Jejich sklad byl v klempířské dílně odvážného Josefa Líkaře na Bílé Hoře. Tři výše zmínění byli popraveni v Berlíně v r.1942 a deska s jejich jmény je umístěna v hlavní budově vedení n.p.VCHZ Synthesia.--Gen.Slunéčko-Alex žil v illegalitě od 2.12.39 a byl velitelem Obrany národa pro okresy Jičín,Turnov,Semily,Mnichovo Hradiště a Ml.Boleslav. Skrýval se mj.u četnického strážmistra v.v. Josefa Lánského v Mladostově pod Bábou,čp.20. Byl ve styku s parašutisty skupiny BARIUM a později se sovětskou skupinou mjr.Chranovského-Volka. Účastnil se pak aktivně pražského povstání v květnu 45.--Také Bob Velvarský by rád věděl,co se po válce stalo s Tondou Hořčičkou.--Nejznámějšími hraničářskými pluky v r.1938 byly: 17.v Trutnově,18. v Novém Městě nad Metují, 19. v Žamberku,6. v Červené Vodě,5. v Bruntálu a 4. v Hlučíně. Kalkulační jednotku pro jeden hraničářský pevnostní prapor tvořilo 1.000 mužů.--Podle švýcarských statistik ztratilo Československo za 2.války 150.000 vojáků a 318.000 civilistů. To jsou 3.44% obyvatelstva./Polsko ztratilo 16.62% obyvatel,každý baltický stát asi 13%,SSSR 12.12% a Jugoslávie 11.72%./--Doporučujeme všem,kteří v létě navštíví Francii,aby v Crecy /poblíž Calais/ vzdali hold statečnému českému králi Janu Lucemburskému,který tam padl po boku Francouzů /v boji proti Angličanům/ v r. 1346. Po jeho boku padlo dalších 500 českých mužů. Je známé jeho heslo "To bohdá nebude,aby král český z boje utíkal!"--Vydavatel t.l. byl jmenován do správní rady International Military Museum Ltd. V čele je p.Walter J.Mokrynski. Museum má asi 30.000 předmětů z WW2.--M.F.Kašpar napsal pro ledn.číslo "Čs.Sokola v zahraničí zajímavý článek "Podivné osudy sochy generála Štefánika".Týká se franc. městečka Paulhan,kde stojí jeho pomník,bohužel bez desky s jeho jménem. Bylo by pěkné,kdyby deska byla odhalena v r.1990,když v Paříži bude Sokolský slet. Příp. dary rádi zprostředkujeme.--Stanislav Šácha se narodil 12.9.1921 v Drfli u Uh. Hradiště a zemřel 2.1.1986 v St.Helena,Kalifornie. Žil jistý čas v Torontě.---B.Hlavatý z Anglie navázal kontakt s přítelem dr.Fantlem v Torontě.--Mjr.Karel Černý oslavil nedávno v Norimberku "73". Znal v Moskvě ing.Vaška, který tam byl za války dopisovatelem našich novin v USA. Sdělil nám také zajímavou podrobnost,že v Sezimově Ústí měl Z.Fierlinger vilu vedle vily dr.E.Beneše.--Máme nyní v archívu zajímavé podrobnosti o přesídlení Slováků z Maďarska v letech 1946-1947. Hlavními osobami byli velvyslanec Okáli a gen.Dastich.--Mjr.Josef Vašica,který byl u Dunkirku,zemřel před několika lety doma. Byl přítelem Karla Vrdlovce.--Na dotaz sdělujeme,že gen.J.Študlar-Husinecký se narodil v Husinci 4.5.1896 a zemřel v New Yorku 17.7.69. Byl v r.1943 vyhoštěn ze Sov.svazu jako nepřítel SSSR,což prohlašovali komunističtí příslušníci 1.brigády. Pplk.H.Píka se Študlara zastal,ale bez úspěchu. Po únoru 48 byl gen.Študlar vězněn.--V Kalifornii zemřel mjr.Evžen Falk.--Zakladatel čs.polní pošty v Anglii za války,mjr.Oldřich večerek,zemřel v Brně 14.5.1987. Pocházel ze Slavkova u Opavy,kde se narodil 1.3.1906.--Dr.J.Fantl poznal Sášu Machova v září 1941 v El Haman v Syrii,když tam působil jako velitel strážní čety na turecké hranici.Machov byl výborným kuchařem čety. Jednou uslyšel víření bubínku na turecké straně hranice a usoudil,že je to svadba a hostina,tak se tam v "plné polní" vydal. Druhý den byl upozorněn, že neměl v uniformě jít do neutrální země,ale Turci si toho nevšimli a nic z toho nebylo.--Senohrabská ulice v Praze 4 byla přejmenována na ulici arm.gen.Karla Klapálka.--Na hřbitově La Targette je pochováno 206 našich vojáků a letců obou světových válek. Jinde ve Francii je dalších 589 hrobů našich. V La Targette je také kopie runového kříže,který stojí na bojišti v Crecy u Calais.--V březnu 39 vyšly v Praze paměti gen.Josefa Šnejdárka pod názvem "Co jsem prožil". Prodalo se jen asi 300 kusů knihy a po příchodu Němců byl celý náklad zničen. Kdo ji má? Podle A. Karlovského je to úžasné čtení.--Byli 2 synovci gen. Hasala:kpt.Mirek Saba a por.ženistů J.Saba. Odešli ven po únoru 48?--Kpt.jezd.Adolf F.J.Karlovský dostal před časem od presidenta a polské vlády v exilu Velkokříž řadu Polonia Restituta,nejvyšší vyznamenání pro cizince. /Podobný Velkokříž dostal také red.Josef Josten,MBE./--Imra Glasel ze Žiliny padl jako velitel čs.tanku u Dunkirku. Rodiče nemohli být po válce vyrozuměni;hlínkovci je oba popravili.

Dopravní oddíl, 1.rota /muniční/,Kelso,Skotsko,jaro 1944. Stojící: 1.zleva-Šídlo,3. Sojka,4.Buchsbaum,7. Petera, 9.Arnošt Tesař a 10. Wantoch. Klečící zleva: Korinek a Epstein. /Z archívu A.Tesaře./

Gedera Camp v Palestině,srpen 1940: pochod na práci s lopatou. Označený písmenem "x" je vojín Dezider Hercz, dnes lékař v Nordhorn.NSR.

Poslanec František Uhlíř mluví k vojákům na lodi "Mohamed Ali el Kebir" v červenci 1940, cestou z Francie do Anglie. /Z archívu JUDr.Jaroslava Němce z Wash./

Vlevo: škpt.jezd.Květoslav Prokeš v Cholmondeley Parku, v r.1940. Byl popraven po únoru 1948./Archív dr. J.Němce,Washington,DC,USA.

Obrázek vpravo:
President dr.Edvard Beneš a jugoslávský král Petar II. na návštěvě u čs.brigády,snad v r.1941.

O PARAŠUTISTECH

Z článku "Tragická postava Stanislava Srazila" se dovídáme,že se narodil 7.května 1919 v Pohránově u Hornich Ředic ve vých.Čechách a byl povoláním číšník. Jeho skupina ANTIMONY byla vyzrazena K.Čurdou. Srazilovi druzi /Zázvorka a Jasínek/ se po obklíčení zastřelili,ale Srazil padl do rukou Gestapa a byl donucen ke spolupráci při realizaci rádiové proti-hry Hermelín. Snažil se po jistou dobu varovat radiovou ústřednu v Anglii,že je pod kontrolou Gestapa,ale marně. Podařilo se mu to až v červenci 43,přímo,ale tím nad sebou podepsal ortel smrti. Na jeho místo nastoupil člen para-skupiny INTRANSITIVE,npor.V.Kindl.--Článek o B.Grabovském na této stránce je z pera M.Trupara a je přetištěn bez vědomí a souhlasu autora.--"Hlas Revoluce"napsal v článku "Hory a lidé",že 4 parašutisté původem z Podkarpatské Rusi se za války zvláště vyznamenali: Vasil Mahorita,Dimitrij Hegeduš,Nikolaj Kubarič a Hrdina SSSR Štěpán Vajda. Článek také vypočítává,že na území Podkarpatské Rusi bylo v letech 42-44 shozeno celkem 20 výsadků a celkem 260 osob. /V srpnu 44 čítaly naše jednotky v SSSR celkem 16.451 mužů a žen;z nich 4.030 bylo z Podk.Rusi.--Parašutistický výcvik měl u Svobodných Francouzů také mjr.Karel Hora, který žije na Korsice. Za války byl vysazen v okupované Francii celkem 3x a splnil důležité sabotážní úkoly. Po r.48 sloužil v Cizinecké Legii v Indočíně. Pochází z Poděbrad.-- L.Řezníček a R. Matula zajistili při pokusu o útěk do Bavorska na jižní Moravě v r. 1945 zrádce V.Gerika a předali jej škpt.Betkovi,veliteli velitelské roty II.tankového praporu.--V ČSSR roste počet mladých lidí, kteří se zajímají o historii čs.parašutistů 2.války. Každoročně se scházejí např.na Ořechově,kde přistála skupina npor.A.Opálky. Pochodují po trasách para-skupin a staví desky padlým hrdinům.-- Josef Machovský-Vrbka žije v Lednici nad Dyjí.--Na dotaz sdělujeme, že plánovaná kniha K.Merricka "Special Duties Operations in WW2" nevyjde v dohledné době,pro potíže s financováním tisku a pod.-- F.Bogataj se domnívá,že"v kritické době útoku na Heydricha,obvinila Anglie pres.Beneše,že náš národ kolaboruje s nacisty a že je třeba přesvědčit záp.svět o opaku a navrhla zabití Heydricha. Naše vláda s tím souhlasila a odstranění Heydricha organizovala".-- Tonda Bartoš navštívil nedávno hrob svého nejmladšího bratra Františka v Anglii a poslal nám pěknou pohlednici z Londýna. Byl také na Valné hromadě legionářů.--Frank R.Popper navázal kontakt s plk. J.Šustrem-naším prostřednictvím. Znají se ze Šanghaje.--Na MNO po válce měl ke všem materiálům o parašutistech přístup jen major Schramm. Protože hodně věděl,co bylo Sovětům nepříjemné,je domněnka, že ho zlikvidovali Beriovi agenti. --Podle úsudku Ant.Bartoše,byl Karel Svoboda jemný muž, který sek vysazení jako parašutista nehodil pro tu vlastnost. Nešel na Heydricha pro zranění při výcviku. /Šel později ve skupině WOLFRAM./--Pí R.Otisková,vdova po mjr.Otiskovi, nám poděkovala za článek o jejím manželovi z pera R.Matuly.--Podle "HR" byli rodiče Jozefa Gabčíka v Poluvsie u Žiliny po atentátu na Heydricha vyšetřováni policejními orgány Slovenského štátu. Byli vyslýcháni po 4 dny,ale pak propuštěni. Rodiče navštívili také ministři Š. Mach a F.Ďurčanský. --Hledáme knihy-L.Slezák:"Parasdesantní skupiny londýnské buržoásní emigrace na vých. Moravě 1944-45" a Z.Jelinek:"Západní paraskupiny a spolupráce s domácím odbojem". Kdo nám je může zapůjčit?--"Vídeňské Svobodné Listy" přinesly 17.3.některé podrobnosti o parašutistovi J.Pojarovi,který byl vycvičen v Itálii. Po návratu do Vídně vybudoval Pojar 2 hlavní skupiny a 6 podskupin,které pracovaly až do konce války. /3 členové válku nepřežili,po zatčení v prosinci 44./--Angl. žurnalista P.Knightley ve své nové knize "The Second Oldest Profession"tvrdí,že atentát na Heydricha naplánoval vedoucí výcvikové školy SOE,plk.Frank Spooner; po smrti H.Němci začali tvrdit,že zemřel po otravě botulotoxinem amerického původu.

Během loňské návštěvy Československa se Robert Matula z Britské Kolumbie /člen para skupiny WOLFRAM/ sešel s několika přáteli z dob 2.světové války. Na tomto obrázku je zleva Robert Matula a gen. Stanislav Uchytil. Datum snímku:červen 1987.

Bohuslav Grabovský

NAROZEN 19. I. 1917 POTRAVEN ŘÍJEN 1944

I.

Bohuslav Grabovský se narodil 19. ledna 1917 uprostřed první světové války. Jeho matka Františka, narozena 1. 6. 1893, byla dcerou Karoliny a nádeníka Heřmana Grabovského z Kylešovic. Pracovala jako zemědělská dělnice nebo jako dělnice v kylešovických papírnách, případně v opavské továrně Juta. V roce 1927 se provdala za zedníka — fasádníka Františka Panáčka, který zemřel v roce 1937. Měl čtyři sourozence, dvě sestry a dva bratry. Vyrůstali v těžkých sociálních podmínkách první republiky a jakmile mohli trochu pracovat, museli vypomáhat u sedláka v Kylešovicích. Bohuslav vychodil obecnou školu v Kylešovicích a měšťanskou školu v Opavě, která byla umístěna tehdy u kostela sv. Ducha v 1. poschodí minoritského kláštera. Původně se chtěl vyučit zámečníkem. Jeho tužba se nesplnila, neboť musel na sebe ihned vydělávat. Proto pracoval jako pomocný dělník u různých firem nebo jako zemědělský dělník u rolníků. Vrstevníci jej znali jako dobrého a veselého kamaráda. V době jeho dospívání hitlerovský fašismus získával v německých občanech své obdivovatele. Ženy provokativně nosily „dirndle", bílé punčochy, na hlavách zelené klobouky s pérím. Mužům se bělaly punčochy a nosili klobouk s pletenou bílou nebo hnědou stuhou. I malí kluci začínali nosit na opasku dýky. Docházelo k útokům henleinovských výrostků na českou mládež. Opavští Němci najednou nerozuměli česky, jednali vyzývavě a provokovali. To vše hluboce působilo na formování Bohuslavovy osobnosti. Na Opavsku kolem našich hranic se také urychleně budovaly betonové pevnosti.

Ve svých dvaceti letech byl odveden a 1. 10. 1937 nastoupil vojenskou prezenční službu. Byl zařazen do poddůstojnické školy, kterou úspěšně absolvoval. Prožíval hořké chvíle po mnichovských událostech, kdy jeho rodná obec byla 9. října 1938 zabrána německými fašistickými okupanty. Likvidace československé armády ho zastihla 15. března 1939 u 15. pěšího pluku v Hranicích na Moravě. Bohuslav se s nacistickou okupací naší vlasti nemohl smířit a po příchodu domů se rozhodl odejít do zahraničí.

II.

Přechod hranice do Polska se Bohuslavu Grabovskému podařil již 12. srpna 1939 vstoupil v Krakově do polského legionu a prodělal výcvik v Bronowicích. Dne 30. srpna byla československá vojenská skupina přesunuta do vojenského tábora v Lesznu u Baranowicz. Tam se 1. září její příslušníci dozvěděli o napadení Polska hitlerovským Německem a o začátku nové světové války. Dne 11. září vydalo polské vedení rozkaz spěšně opustit tábor. Z Lesznu již odjížděl jako příslušník české legie, která byla dne 3. září 1939 polským prezidentským dekretem oficiálně uznána. 13. září dojeli do vesnice Hluboček. Zatím se situace na frontě zhoršila a německé motorizované jednotky pronikly až k Tarnopolu. Dne 17. 9. 1939 do razili po namáhavém nočním pochodu do obce Horodiště. Jak vzpomíná Antonín Tichý, bývalý příslušník této legie, oddělili se v této obci z kolony dva styční polští důstojníci a několik Čechoslováků, mezi nimiž byl i Bohuslav Grabovský, a přešli polské hranice do Rumunska (1). Z Rumunska se dostal do Jugoslávie, odkud poslal své matce pozdrav. Byla to poslední písemná zpráva jeho rodině. Za několik dní byl ve Francii. Tam byl 26. 9. 1939 zařazen do československé zahraniční armády, a to jako desátník do 10. roty 1. pěšího pluku v městečku Agde. Později byl jako poddůstojník v poddůstojnické škole určen za instruktora. V roce 1940 byl nasazen se svou jednotkou na francouzsko-německou frontu a za bojové zásluhy byl vyznamenán Čs. válečným křížem z r. 1939. Po válce bylo toto vyznamenání předáno bývalými spolubojovníky jeho sestře Zdeňce.

III.

Po pádu Francie, jak napsal Rudolf Urban (2), byla jednotka naložena na valkou uhelnou loď a odplula z Francie. Za šest dnů přistála v zátoce u Gibraltaru. Z nákladní uhelné lodi byli vojáci loďkami převezeni na anglickou vojenskou transportní loď, se kterou z Gibraltaru odpluli. Asi po čtrnáctidenní plavbě přistáli v anglickém přístavu Liverpoolu. Dále byli odvezeni vlakem. V blízkosti města Chester vysedli a odpochodovali do zámeckého parku Cholmondeley, kde byli na velké louce několik dnů ubytováni, asanováni a odvšivováni. Obdrželi nové anglické uniformy a později byli

Pokračování příště.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA Vysvětlení, jak zmizela z Prahy největší synagoga, tzv. Vinohradská: byla na jaře 1945 zasažena americkou bombou a Němci zabránili hasičům požár uhasit. Vnitřek úplně vyhořel a zdi byly zbořeny koncem 40. let a na místě postavena obecní škola.--Náhlá smrt Pavla Wonky ve vězení v Hradci Králové vyvolala řadu protestů doma i za hranicemi. Západní delegáti na víd. zasedání helsinské komise žádají pitvu nezávislých lékařů.--V polovině května-podle zpráv pražského denního tisku-má v Torontě hostovat Divadlo Ypsilonka. Ve skupině mají být Filipovský, Kaisr, Lábus a Hermanová.--Planetu Uran objevil astronom Wm. Herschl z Moravy. Pocházel z Heršpic u Slavkova.--Pečlivě sestavené "Podněty katolíků k řešení situace věřících občanů v ČSSR" mají 31 bodů. Mají za cíl zajistit vnější podmínky pro rozvoj vnitřního života duchovního a zajištění lepší budoucnosti všech občanů. Za tyto podněty se podpisem postavilo asi 200.000 osob.--Anglický denník "Telegraph" věnoval situaci v ČSSR celou stránku, kterou nadepsal "The Pope's Divisions Line Up in Prague".--Herec Zvonimír Rogoz, který žije v Daruvaru v Jugoslávii a působil asi 20 let na českých scénách, se dožil 100 let.--B. Kobližka /NSR/ navštívil lyž. středisko Savoie ve Francii, kde budou Zimní OH v r. 1992; byl první, kdo nám oznámil smutnou zprávu o smrti P. Wonky v ČSSR.--"Rudé Právo" napsalo 10.3., že Jan Masaryk byl vynikajícím diplomatem a státníkem. Dodalo, že spáchal sebevraždu, dohnán k ní kritkou, že se připojil k poúnorové Gottwaldově vládě.--"HR" přinesl článek o prvním bombardování plzeňských Škodových závodů Američany 17. dubna 1943.--V býv. vojenských kasárnách v Trenčíně existuje od září loňského roku vyšší škola pro kom. agenty. Má asi 300 "studentů", částečně z Afriky. Pod budovami je síť chodeb.--"Time" přinesl 18.4. zajímavý rozhovor s novým gen. tajemníkem KSČ M. Jakešem. Vyžádal si všechny otázky písemně předem.--Pěvecké těleso "Pražský filharmonický sbor" za dirigování L. Mátla sklízí úspěchy doma i za hranicemi. Zakladatelem byl prof. Jan Kühn. Jiným dirigentem byl Josef Veselka z Brna.--V Čechách spáchal sebevraždu známý legionář z I. války a volyňský Čech Jaroslav Vocásek.--"Čs. svět", vydávaný v Praze pro krajany v zahraničí, přinesl nedávno reportáž o našich v Texasu, specificky o Houstonu a okolí.--V důsledku hrubého policejního zásahu proti demonstrujícím občanům Bratislavi, odvolal rakouský kancléř návštěvu ČSSR.

Populární býv. brankář František Plánička se letos v Praze dožije 84. narozenin. Nevypadá na to.. Obrázek je z března 1988 a dostali jsme jej od Z. Pražáka, předáka Svazu čs. svob. sportovců v zahraničí. Autorem fotografie je obětavý p. Larry Poláček z Clevelandu.

Jednou větou

V Torontě vyšla kniha "Letters to Olga" z pera v Praze žijícího Václava Havla. Kniha má 397 stran a stojí $35:50. Vydavatel: Random House. Obsahuje 125 dopisů z kom. vězení.-- Re: krajan Baar z Montreálu, jehož obrázek jsme přinesli minule, byl JUDr. a jeho křestní jméno bylo Lubo.--Zasláno: "Krajan prodá velké, cenné historické kolekce Sterling Silver; zájemci pište do adm. t. l."--Let. akrobat Láďa Bezák se přestěhoval do Orillie, Ont.--Předsedou odbočky Čs. sdružení v Calgary byl zvolen Luboš Pešta, kult. referentem dr. Jan Havlena. Odbočka vydává zajímavé "Calgarské Listy" /běžně čítající 8 str./ a jejich adresa je: P.O.Box 355, Calgary, Alta. T2P 2H9.--Strojní inž. z Košic V.M. emigroval z Rakouska do Toronta v dubnu. Zatím studuje angl. jazyk.--Military Book Club má adresu: Dept.4, 105 Bond St., Toronto, Ont. M5B 9Z9.--Dobročinný koncert pro Amnesty International se konal v Metro Convention Centre v Torontě 15.5. Vystoupil mj. maďarský taneční soubor Kodaly.--Kožešník V. Kocourek emigroval s rodinou do Montreálu. Nabídky práce lze poslat na: 9101 Godbout, No.216, Ville Lasalle, Que. H8R 2H8.--Inž. Karel Buzek se na Floridě sešel s vojákem 2. odboje Katrnákem, který plánuje účast na Čs. dni v Masaryktownu v červenci.--Seminář "Airwar 2000" se pod záštitou Can. Institute of Strategic Studies konal v Torontě 13.5.--Redaktor "Canadian Scene", Ben Vicari, nám sdělil, že se v Anglii za WW2 znal s Janem Masarykem.--Čs. sdružení v Torontě sestavilo informace pro žadatele o sponsorování do Kanady. Kopii pošleme rádi vážným zájemcům zdarma.--Aja Poliak s rodinou se usadil ve Windsoru.--Za vedení dp. J. Šacha v Hamiltonu se 5. června pořádá zájezd na pouť do Midland, Ont. a 12. června bude tradiční pouť u sv. Antoníčka v Chathamu, Ont.--Jiří Traxler ztrávil zimu lyžováním poblíž Edmontonu. Od května je zas v Que. Pochlubil se nám, že si pořídil elektronický klavír /Yamaha PF/80/ s mnohobarevnými rejstříky a s možností se sám okamžitě nahrávat na kazety.

Canadian Youth.
Free pointers for your future.

Obě knížky vyznačené výše jsou nyní k dostání a pomohou Vám učinit správné rozhodnutí. Jsou sestaveny ve snaze Vám pomoci a poskytnout Vám informace, které mohou být užitečné při plánování budoucnosti.

Knížka "HOT 100" Vás informuje o celé stovce vládních programů a služeb, které jsou mladým lidem k dispozici, např. o prac. příležitostech, réningu, co se můžete naučit, pokud se týče cestování a kultur, jakož i ve zdravotnictví.

Knížka "Job Futures Handbook" je velmi zajímavá knížka, která hledí do budoucna a popisuje na 200 různých zaměstnání až do roku 1995.

Jako ministr pro záležitosti mladých jsem si jist, že tyto knížky shledáte zajímavými. Napište si o ně:

Please send me
HOT 100
☐ (bilingual)

JOB FUTURES HANDBOOK
☐ English ☐ French

Name
Street
City
Prov Postal Code

Mail to Jean J. Charest
Minister of State for Youth
Hot-100/Job Futures
140 Promenade du Portage
Ottawa-Hull K1A 0J9

Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'Etat à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canada

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Ún.číslo "Severských Listů" přineslo úvodník dřívějšího vydavatele Jana Stránského "Jak se začínalo".Konstatoval,že impuls k vydávání a praktickou pomoc /tisk prvního čísla/ dodal vydavatel "Kan.Listů" v r.1977. List je ve Skandinávii populární;zodp.vydavatelem je Michal Slavíček a redaktorem Otto Černý.--Dostali jsme pěknou pohlednici od čs.skautů v Rakousku ze zahájení činnosti v r.88, s 20ti podpisy.--Ota Koutný byl na Světovém Jamboree v Melbourne jako vedoucí čs.skautské exilové delegace,která připravila panel připomínající 75.výročí skautingu v našich zemích. Panel byl umístěn na čestném místě v areálu účastníků Jamboree, vedle Kanceláře Světového vedení. Vedoucí Jamboree a další zasloužilí lidé dostali pamětní medajli k 75.výročí založení našeho skautingu,kterou dal vyrazit Ota Koutný. Na medajli je busta prof.J.B.Svojsíka a na rubu skautská lilie,jak jsme ji doma znali.--Poslední číslo "Našince"/březen 88/z JAR má zajímavý obsah a 66 stran.--INDEX vydal čítánku pro děti a mládež "Jaro 1968". Má 312 stran.--Dr.J. Kratochvil-J.K.Baby vydal xeroxové vydání čítánky Čs.dálkové školy v exilu "Má vlast",48 stran.--V Brazilii má úspěchy náš podnikatel Josef Souček.--Z.Rutar popsal v č.2 "Demokracie v exilu",jak se utíkalo po únorovém puči.--Cenu Fr.Kriegla za rok 1988 dostal Jaroslav Šabata,který žije v Brně.Sdělil nám to prof.Fr.Janouch,mluvčí Charty 77 Foundation ve Švédsku.--Mechanik V.Sacha,Seestr.52,Schönau am Königsee,W.Germany,by rád s rodinou do Kanady a hledá sponsora.--Dr.Jar.Pavlík přednáší na Universitě v Odensee v Dánsku.--České Kvarteto v čele s prof.D.Pandulou koncertovalo na zámku panujícího knížete Liechtensteinu.Uvedl je prof.J.Kratochvil. Na pořadu byly mj.skladby A.Dvořáka. --Do Austrálie:hledá se Marian Brábek.--Potřebujeme knihy: "Tichá noc" od J.Koutka a "Stínohra"od manž.Kožnarových.--Jan Kuncíř vydal v USA další číslo revue "The Ambassador".--Jarní číslo "Okna" z Holandska mělo 62 stran;rediguje prof. Grandtner.--Poslední /82./ číslo "Svědectví" za rok 87 mělo 480 stran;řídí Pavel Tigrid s red.radou.--Vtipné kresby nám poslal grafik Mir.Kolář z NSR.--Milan Skopek,tč.v Rakousku, je ochoten v Kanadě pracovat jako zem.dělník.Kdo má zájem?

Tento Australan má českou krev.Je to F/Lt.Josef Doubek z Morphetville,SA-s tříměsíčním plnovousem,během výpravy do nitra kontinentu,které velel W/Cdr.C.R.Alexander,MBE,AFC,DFM,FGS. Výprava čítala 12 členů a dělila se na 3 skupiny:přírodovědeckou,geologickou a zeměměřičskou. Sponsorem bylo angl. ministerstvo obrany. Cesta trvala 3 měsíce a vedla z Adelaide přímo do nitra kontinentu,až k slanému jezeru McKay a k Ayers Rock. Měli potíže s div.velbloudy, ladv.

DOMÁCÍ UZENINY
EVROPSKÉ LAHŮDKY
PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
SANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338
Máme také houskové knedlíky.

Sletová hlídka

Koncem června tr.povedou všechny cesty do Montreálu.. Koná se tam VIII. Sokolský Slet.Opakujeme adresu:Box 457,Station NDG,Montreal,Que.H4A 3P8, jakož i tel.čísla:/514/482-4738,482-0741,684-7975 nebo 671-6761. Slet je ve dnech 24.až 26.6.88. V kult.programu vystoupí také Jan Rubeš a Vít Fiala z Toronta. Hlavní sletové vystoupení bude v neděli odp.na stadionu U. of Montreal. Překvapením jsou nízké ceny ubytování:mládež pod 18 bude platit jen $20 za jednu noc,ostatní $30.

NAŠI V U.S.A.

Redaktor Josef Kučera se narodil 5.8.1896 v Kučínech u Plzně a zemřel 8.4.1982 v Honolulu na Hawaji. Máme v archívu 2 díly jeho vzpomínek"na mládí a pozdější události",které nazval "Život je krátký". Byl to vzácný muž.--Předseda Výkonného výboru Rady svob.ČSR,dr.Mojmír Povolný,nám dal k dispozici projev,který pronesl 22.3.nad rakví p.Rudolfa Fraštackého.Do tohoto čísla se nám bohužel nevešel.--Dr.Přemysl a Jiřinka Tůmovi odjíždí z Kalifornie na sever začátkem června a vrátí se domů až v polovině září. Mají cestování v krvi..--Martin Hrabík má novou adresu: 12520 Edgewater Dr.,Apt.601,Lakewood,OH 44107,USA. Přejeme oběma zdar na novém místě.--Tragedie v rodině Miloše Halouzky: jeho jediný syn Jiří přišel o život poblíž Mexika o velikonočních svátcích. Jirkova žena byla těžce poraněna.Naštěstí způsobil 19ti-letý opilec. Nová adresa Miloše a Ireny:9 Weathervane Dr.,Convent Station,NJ 07961,USA.Tel./201/267-4533.--Pplk.P.Vlčko s paní se vrátili z Floridy a jejich adresa je:773 Farnham Ave.,Lincoln Park, MI 48146,USA. Pplk. Vlčko napsal na skutečných událostech založenou knihu "In the Shadow of Tyranny",860 stran. Za pomoc svým spoluobčanům židovské víry za 2.války ho vyznamenaly 2 instituce/USA/ a v Israeli byl loni v březnu vysazen strom s jeho jménem na Hoře Hrdinů a Mučedníků.--14.Světový Kongres SVU bude od 15.do 18.9.88 ve Washingtonu. Kontakt:Dr.F.Meissner, 8323 Still Spring Court,Nethesda,MD 20817,USA.--"Hlas národa"přinesl v dubnu zajímavý rozhovor s rektorem Nepomucéna dr.Karlem Vránou. Pochází z kraje kolem Želiva ve vých.Čechách.--Karel Kryl,který je v exilu už 20 let,so na posledním turné získal srdce amerických a kanadských krajanů. Největší úspěch měl v Chicagu.--3.dubna zemřel v Chicagu majitel známé restaurace "Café Europe" v Ciceru,Miroslav Umlauf.Patřil mezi poúnorové a zastávkami na jeho pouti byl tábor Wells,N.York a Chicago. Narodil se 14.8.1926 v Dlouhém u Náchoda. Byl mj.aktivní ve Svazu čs.svob.sportovců v zahraničí.--ÚVV Čs.strany sociální se sejde v Masaryktownu u Toronta 2.7. /během Čs.dne/;svolala Líba Drobílková,gen.tajemnice.--J.Nermuť napsal studii "Jáchymov",město prvních dolarů"./Údaje souhlasí s prací JUDr.J.Morela,/--Torontská skupina trampů měla úspěšný koncert 22.4. v Karlíně v Clevelandu. Na sportovním večírku 16.4. byl také Tonda Štrobach s paní Finy z Everett,Ont.--Ing.K.Buzek navštívil Bohemian Gardens v Palm Beach,FL. a hovořil s majitelem E.Brožem. Podnik má 460 sedadel.--Schůze zastupitelstva Rady svob.ČSR je v NY 4.a 5.6.--T.Cífka nám napsal zajímavá data o paní Vokřálové;byla to dcera gen.Chalupy. S Jar.Vokřálem z Chicaga se poznala v r.1932 na Sok.sletu v Praze. Paní Jarmila byla vynikající v tenisu a v šermu.

Minule jsme se zmínili, že na Havaji oslavila 80. narozeniny vzácná vlastenka,paní Zdenka Kučerová, který se svým manželem Josefem žila ve Washingtonu. Přinášíme její fotografii z r.1948,těsně před odchodem do exilu. Paní Kučerová si zaslouží naše zvláštní díky, protože "trpěla"svému muži-novináři,když se po léta obětoval jako redaktor washingtonského "Zpravodaje".

Bistro Benes
YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES
17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

»HOLÝMA RUKAMA SE PODHRABAL NA SVOBODU«

Dva rolníci z obce Waldviertel (NÖ) se nemálo podivili, když je v neděli krátce po půlnoci v Schonfeldu, obci vzdálené jen dva kilometry od »železné opony«, zastavil muž v totálně zašpiněné československé vojenské uniformě. Tomuto dvacetiletému vojákovi – L. Srobovi – se právě podařil velmi dramatický útěk na Západ. Doslova se podhrabal pod ostnatým drátem. Pohraničníci za ním ještě pošťvali psy, ale L. Sroba běžel o svůj život a byl rychlejší.

Jako první potkal L. Sroba Edmunda a Helmuta Premmovy, kteří se vraceli svým autem z jedné místní schůze. Ten doslova vyskočil radostí, když zjistil, že je na rakouském území. Dal na srozuměnou, že není ozbrojen, měl u sebe jen bajonet. Oba rolníci vzali Srobu na četnickou stanici v Dobersbergu, odkud byl dopraven do tábora v Traiskirchenu.

Dr.Jaroslav Mráček, profesor hudby na San Diego State University,slaví 5.června t.r. své 60. narozeniny. Nikdo nemá větší zásluhy o propagaci naší hudby v USA.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/